

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ ОВС У РОЗБУДОВІ
ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ**

Матеріали V

Міжнародної науково-практичної конференції

Частина 2

(26 квітня 2013 р.)

Одеса
ОДУВС
2013

УДК 351.74
ББК 67.401.133
Р68

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги.

Роль та місце ОВС у розбудові демократичної правової
Р68 держави : матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., ч. 2,
26 вітня 2013 р. — Одеса : ОДУВС, 2013. — 168 с.

До збірника ввійшли матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Роль та місце органів внутрішніх справ у розбудові демократичної правової держави» за такими напрямками: актуальні проблеми правового та соціально- економічного розвитку держави, актуальні проблеми адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності ОВС; актуальні проблеми досудового слідства та оперативно-розшукової діяльності; актуальні проблеми професійної підготовки працівників ОВС.

УДК 351.74
ББК 67.401.133

Карп А.В., студент ОДУВС
Науковий керівник: Кісель В.Й., к.ю.н., доцент

ДО ПРОБЛЕМИ ЗАСОБІВ ДОКАЗУВАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Поняття “засоби доказування” в теорії доказів до сьогодні залишається нерозвиненим, але вважаємо за доцільне провести порівняльний аналіз підходів до розкриття цього поняття. Хоча підходить до розкриття цього питання шляхом аналізу міжнародного цивільного процесуального права й визначає такі аспекти:

- 1) допустимі засоби доказування, які практично мали б відтворювати перелік допустимих засобів доказування (як це має місце в ч. 2 ст. 27 ЦПК), але вчений не надає їх переліку;
- 2) обмеження засобів доказування, яке ним розглядається у двох аспектах:
  - допустимість засобів доказування по конкретній справі;
  - право або обов’язок відмови від дачі показань, що є характерним для певного статусу громадян або посадових осіб [1, 332-339].

В англійському та американському праві виділяють три види засобів доказування: письмові та речові докази, а також показання свідків, а останні у свою чергу поділяються на підвиди: показання свідків, пояснення сторін, висновки експертів [2, 192-276]. Тобто для англійського цивільного процесу характерним є узагальнення всіх “усних” доказів в одному засобі доказування – показаннях свідків. З такою концепцією можна було б погодитись у разі відсутності різниці між показаннями свідків і поясненнями сторін, але різниця в правовому статусі суб’єктів, які надають такі докази, у цивільному процесі України дуже значна й відповідне узагальнення буде некоректним.

Російські науковці визначають засоби доказування як визначену законом форму відомостей про обставини, що мають значення для вирішення спору. До них відносять: пояснення сторін і третіх осіб, показання свідків, письмові докази, речові докази та висновки експертів [3, 197]. Тобто найближчою до правової системи України є російська.

Таким чином, можна встановити подібні загальні й спеціальні риси у формулюванні засобів доказування різних країн. Якщо більшість засобів доказування можна вважати загальновідомими й такими, що ґрунтовно досліджені науковцями (пояснення сторін і третіх осіб, показання свідків, письмові докази, речові докази й висновки експертів, то деякі докази не знайшли в теорії однозначної оцінки, не регламентовані законодавством як засоби доказування й не мають широкого застосування на практиці.

До новітніх засобів доказування й доказів, які потребуються для встановлення певних обставин справи, необхідно віднести такі досягнення науки і техніки, які виникли в різні часи, але до сьогодні не мали практичного застосування в цивільному процесі. Наприклад, Л.М. Звягінцева так визначає докази, які підтверджують походження дитини від конкретної особи: висновок судово-біологічної експертизи рідинної крові матері, дитини й батька для встановлення їх групової належності; комісійної експертизи медичних документів для встановлення строку зачаття дитини; експертизи для перевірки доводів батька про неможливість його батьківства; молекулярно-генетична експертиза (генна, геномна, генетична, дактилоскопічна); судово-почеркознавча експертиза (при необхідності доказування батьківства на підставі письмових доказів, що підтверджують визнання відповідачем батьківства, у разі оспорування вірогідності документа) [4, 261].

Загальними ж напрямками розвитку засобів доказування в цивільному процесі, на нашу думку, є наступні:

- перший полягає у вивченні й узагальненні судової практики на предмет дослідження тих обставин, які зумовлюють необхідність використання спеціальних засобів для їх підтвердження;
- другий зумовлюється аналізом і втіленням новітніх досягнень науки й техніки в юридичну практику з метою надання рішенням суду більшої юридичної достовірності і, як наслідок, збільшення джерел підвищеної небезпеки, якими стають наслідки генної інженерії, новітні ліки, добрива тощо;
- третій полягає у вдосконаленні існуючих засобів доказування й процедури їх дослідження з метою надання їм більшої юридичної вірогідності;
- четвертий, на думку автора, має зумовлюватись самостійним розвитком науки й техніки з метою наступного втілення результатів у цивільне судочинство;
- п’ятий пов’язаний зі систематизацією інформації про засоби доказування, яка має узагальнюватись як по окремих галузях права, так і шляхом порівняльного аналізу, та складати раціональну структуру відомостей про певні засоби доказування для окремої галузі права. Наприклад, такий засіб доказування, як висновок експерта, на думку дисертанта, має класифікуватись за галузями природничих, гуманітарних та інших наук.

Література:

1. Шак Х. Международное гражданское процессуальное право. – М.: БЕК, 2001. -С. 322-363.
2. Решетникова И.В. Доказательственное право Англии и США. –М.: Городец, 1999. -С. 192-276.
3. Гражданский процесс / Под ред. В.А. Мусина, М.А. Чечиной, Д.М. Чечота. – М.: Проспект, 1998. - 437 с.
4. Звягінцева Л.М., Плюхина М.А., Решетникова И.В. Доказывание в судебной практике по гражданским делам. – М.: Норма, 2000. - 283 с.

Калько Ю.Ю., Гіряк К.В. ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ДОПИТУ ПІДОЗРЮВАНИХ.....	56
Кандиба В.Ю. АКТИ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ОВС.....	57
Каричковская Д. ОСНОВНЫЕ ТИПЫ ВИКТИМНОГО ПОВЕДЕНИЯ.....	58
Карп А.В. ДО ПРОБЛЕМИ ЗАСОБІВ ДОКАЗУВАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	59
Кирилюк І.В. ПІДСТАВИ ТА ПОРЯДОК ВІДІБРАННЯ ДІТЕЙ БЕЗ ПОЗБАВЛЕННЯ БАТЬКІВСЬКИХ ПРАВ.....	60
Kovalenko A.V. THE RESPONSIBILITY OF THE DEVELOPMENT, PRODUCTION, PURCHASING, STORAGE, DISTRIBUTION OF WEAPONS OF MASS DESTRUCTION IN TWENTY FIRST CENTURY.....	61
Kovalenko A.V. RELIABILITY OF EVIDENCE OF THE WITNESS IN CRIMINAL TRIAL COMPARATIVE ANALYSIS.....	63
Ковтуненко М.В. МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ ОФШОРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА.....	64
Ковтуненко М.В. ПРИПИНЯННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ РОБОТОДАВЦЯ. ВІВІЛЬНЕННЯ ЯК ОСОБЛИВА ПІДСТАВА ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ.....	66
Козак О.С. ВСТАНОВЛЕННЯ ВАД ПСИХІКИ ПІДОЗРЮВАНОГО ПРИ ОГЛЯДІ МІСЦЯ ПОДІЇ.....	68
Козаченко Д. ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА НЕЗАКОННОГО ЗАВОЛОДІННЯ ТРАНСПОРТНИМ ЗАСОБОМ.....	70
Коломієць Ю.М. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА КУРСАНТІВ ВНЗ МВС УКРАЇНИ ДО ДІЙ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ.....	71
Косий О.М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СВІТОВОГО ТА ВІТЧИЗНЯНОГО ДОСВІДУ ГЕНЕЗИСУ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	72
Крижанівська М.О. ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ В УКРАЇНІ...75	75
Крюкова Ю. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ ПРИ ПРОФЕСІЙНОМУ СПІЛКУВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОВС.....	77
Кузнєцова О.А. ЗАСТАВА ЦІННИХ ПАПЕРІВ У ВІТЧИЗНЯНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ.....	78
Кутафіна В.В. ФІЗИЧНЕ НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї.....	79
Кучеренко А.С. ПСИХОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ НАСИЛЬСТВА НАД ДИТИНОЮ У РОДИНІ.....	80
Ласкава І.М. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПОСАДОВИХ ОСІБ ЗА КОНТРАБАНДУ.....	82
Логиновських Н.С. ДІАГНОСТИКА БРЕХНІ ПІД ЧАС ДОПИТУ СЛІДЧИМ У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ.....	83
Лоскутова І.С. ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ – ЗЛОЧИН ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ: СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ.....	84